

1899-06-04

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret, men det omtalte barn er født 12. maj 1899 og har taget et halvt pund på siden 2. pinsedag, som i 1899 var 22. maj. Derfor er brevet fra ca. 4. juni.

Generel kommentar:

Alhed Larsen fødte sit første barn, Jeppe Andreas (Puf) hos sine forældre på gården Erikshaab, og hun opholdt sig dér en tid efter fødslen. Nu er hun tilsyneladende hjemme i Kerteminde med barnet og alene, mens Johannes Larsen er sammen med bl.a. Syberg-familien.

Omtalte personer:

Andreas Larsen

Christine Mackie

Augusta Mogensen

Johan Norden

Anna Syberg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Alhed synes ikke selv, at hun er god til at passe den nyfødte søn. Hun er bange for at gøre noget forkert, og hun ville ønske, at Johannes Larsen var der for at hjælpe. Alhed har gæster, der beundrer den lille, og hun bliver inviteret ud.

TRANSSKRIFTION

Min kæreste Ven!

Det er nok et Par elendige Breve de sidste to, jeg har skreven til Dig. Du tror maaske, jeg har udmærket Tid, men det er langt fra Tilfældet. Lille Jeppe tager mig en kolossal Tid nu jeg selv skal passe ham helt. Du kan ikke tænke Dig, hvor jeg er daarlig til det, jeg er frygtelig længe om det og jeg synes, jeg gør alting saa elendig, at jeg gaar rundt med en permanent ond Samvittighed overfor ham, og hver Gang, han tuder, er jeg bange, jeg har gjort noget galt med ham, det lille søde Dyr. Hans lille Mave har ikke været rigtig god de sidste Dage; Madamen, som jeg havde Bud hos i Gaar sagde, at han skulde have Rinderpulver, og det køber Christine nu i Dag i Odense. Du kan tro, jeg ønsker tit og mange Gange, at jeg kunde være sammen med Dig, saa jeg ikke alene skulde have Besværet for ham, navnlig da jeg er saadan et Fæ til det. Det er nu egentlig skrækkelig uretfærdig, naar man nu faar saadan en lille Unge, at man saa ikke tillige faar en lille Smule Haandelag til at passe ham. Men Viljen er god, det kan Du stole paa, jeg gør mig en rasende Umage med ham. Jeg vejede ham i Dag, han har da taget næsten et halvt Pund paa, siden 2den Pinsedag. Du har jo ikke svaret mig paa den Barnevogn. Gør det nu i Morgen. Naa, nu er vi altsaa indbudt hos Præstegaardsforpagterens i Svanninge. Det lyder jo meget tiltalende. Kun er det jo meget langt fra Dit Motiv. Og saa vilde jeg nok have været noget længere væk fra Kighosten. Jeg fik Brev fra Hønset i Gaar med omtrent samme Indhold. – Pause – Her kom Fru Mogensen og Fru Christiane Norden de have siddet her en Timestid og set paa Drengen og beundret ham. Fru Norden er meget tiltalende synes jeg. – Du har da yndigt Vejr til Dine Billeder i disse Dage. Saa, nu tuder lille Jeppe, han vil op og gøres i Stand, det er hans Tid. Jeg mente, der var saa meget, jeg skulde skrive men nu kan jeg ikke huske det. 1000 Hilsner fra lille Brølejeppe og Din Alhed [ulæseligt ord]

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

und ontrent samme Tid
haldt. - Fædre - hør Rone
Fru Margarete og Fru Chris-
tiane Warden, de have
siddet her en Timestid og
set paa Brugen og betus
dret haand. Fru Warden
er meget hilhelende synes
vi. - Du har da ogsaa
Veje til disse Riggler
i disse Dage. Paa, min
kunder lille Jeppe, haer
vil op at gaaes i Maend,
det er lidet Tid. P
meur, der var saa
meget, P skulde skriv
uden en Raad, ikke
lister det. Paa Vilner
fra lille Prølejeppes
og sin Altes
Ouden

Min kæreste Ven!
Det er uagt et Par ellegige
Prene de sidste to P har
skrevet til di. Du har uaa
Re, P har indtaget P
men det er langpre
tilfældet. lille Jeppe laer
mig en Natursal P sin P
seto skal passe haer. P
du Raad ikke læse P
hvar P er daarl til dit
P er P og P læse P
P det og P gaa, P gaa al

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ting saa elendigt, at j. gaar
ret ned med en perchaunt
oud Paanvittighed overfor ham,
og lever ham, han tænder
der j. bære, j. har gjort,
og gælt med ham, det
alle gode Dyr. Han lille
Maanedes ikke været rigtig
god de sidste Dage, Madakien
som j. havde Præd hos i
Gaard, sagde, at han skulde
have "Kunderpeulver" og
det Køber Christine' i sin
i Dag i Odense. Du kan
tro, j. ønsker til a mange
Gange, at j. dog skulde være
sammen med D. saa j.
ikke alene skulde have
Susevarer for ham, saare
lyde j. er saadan et Fa-
kil det. Der er uigjældigt
værdigt, hvad

man uigjældigt, saadan en
lille Dage, at man saa
ikke villes faar en lille
Fruile Maanedes, til at
passe ham. Med Digen er
god, det kan du skole paa
j. gør mig en værdig Lige
ge med Lige. j. vejede
ham i Dag, han har da
højt udtænkt et halvt to
paa, siden 2 den Tidendag.
Du kan jo ikke searet
mig paa den Prædovog.
Kan det uigjældigt i Morgen. Saa
uigjældigt er vi altsaa Tidsveedigt
hos Prædgaardfar paa, seere
i Prædovog. Det lyder jo
meget kikkende. Men er det
jo meget længe fra dit
Måst. Og saa vilde j.
uigjældigt været uigjældigt
gere var fra Kikkende
j. Præd fra Huset i Hæd